

P

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА

Кратка характеристика на продукта - Приложение 1

Към РУ 11-3440, 11.11.08

Одобрено: 26/11.11.08

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Anexate solution for injection/infusion 0,1 mg/ml - 5 ml; 10 ml x 5
Анексат инжекционен/инфузионен разтвор 0,1 mg/ml - 5 ml; 10 ml x 5

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка ампула съдържа 0,5 mg (500 микрограма) флумазенил (flumazenil) в 5 ml.
Всяка ампула съдържа 1 mg (1 000 микрограма) флумазенил (flumazenil) в 10 ml.

За пълния списък на помощните вещества, вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Инжекционен/инфузионен разтвор.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Anexate е показан за пълно или частично блокиране на централните седативни ефекти на бензодиазепините. Може да бъде използван при анестезия и реанимация при следните случаи:

- Прекратяване на общ аnestезия, предизвикана и/или поддържана от бензодиазепини;
- Неутрализиране на бензодиазепинова седация при краткотрайни диагностични или терапевтични процедури;
- За специфичното блокиране на централните ефекти на бензодиазепините, за да позволи възстановяване на спонтанно дишане и съзнание на болните в реанимация.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Anexate се прилага бавно интравенозно или чрез инфузия. Трябва да се прилага само под наблюдение от специалист в съответната област.

Anexate може да се прилага едновременно и с други средства за реанимиране.

Възрастни

Препоръчваната начална доза е 200 микрограма, приложена интравенозно за 15 секунди. Ако желаната степен на съзнание не се наблюдава до 60 секунди, доза от 100 микрограма може да бъде инжектирана и повторена през 60-секунден интервал, когато е необходимо, до максимална общая доза от 1 mg или 2 mg при условия на реанимация. Обичайната необходима доза е 300-600 микрограма.

В случай, че сънливостта се появи отново, може да се приложи интравенозна инфузия от 100-400 микрограма на час. Скоростта на инфузията се определя индивидуално, за да се достигне до желаната степен на съзнание.

Индивидуално дозираните бавни инфузии или инжекции на Anexate не би трябвало да предизвикат синдроми на отнемане дори при пациенти, изложени на високи дози бензодиазепини и/или за продължителни периоди от време. Ако въпреки това съпътстващи неочеквани симптоми на хиперстимулиране, трябва да се приложи индивидуално дозирана бавна инжекция на диазепам (Valium®).

В случай, че след повторно приложение на Apexate не се наблюдава значително подобреие на съзнанието или дишането, трябва да се предполага не-бензодиазепинова етиология.

Пациенти в старческа възраст

Няма специфични данни относно приложението на Apexate при пациенти в старческа възраст, но е необходимо да се има предвид, че тази група е по-чувствителна към ефекта на бензодиазепините и трябва да се лекува внимателно.

Деца

Няма достатъчно данни, за да се направят препоръки за дозиране при приложението на Apexate при деца. Следователно, трябва да се прилага само ако потенциалните ползи за пациента значително надвишават възможния рисък.

Приложение при бъбречна и чернодробна недостатъчност

Не се налага промяна на дозата при пациенти с бъбречно увреждане.

Въпреки това, при пациенти с чернодробно засягане се налага внимателно титриране на дозата, тъй като фумазенил се метаболизира първоначално в черния дроб.

4.3 Противопоказания

Apexate е противопоказан при пациенти с известна свръхчувствителност към бензодиазепини.

Apexate е противопоказан и при пациенти, на които е бил даван бензодиазепин за контрол на потенциално животозастрашаващо състояние (контрол на повищено интракраниално налягане или статус епилептикус).

В случай, че има смесена интоксикация от бензодиазепини и трициклични и/или тетрациклични антидепресанти, токсичността на антидепресантите може да е маскирана от протективния ефект на бензодиазепините. При наличие на автономни симптоми (холинергични), неврологични (моторни нарушения) или сърдечносъдови симптоми, или при тежка интоксикация с трициклични и/или тетрациклични антидепресанти, Apexate не трябва да се използва за контрол на бензодиазепиновия ефект.

4.4 Специални предупреждения и предизвънни мерки при употреба

С оглед краткото действие на Apexate и възможната нужда от повтаряне на дозата, пациентът трябва да остане под внимателно наблюдение, докато изчезнат всички прояви на централния бензодиазепинов ефект.

Не се препоръчва употребата на Apexate при епилептици, които са получавали дълго време бензодиазепиново лечение. Въпреки че Apexate упражнява слаб вътрешен антиконвултивен ефект, рязкото потискане на протективния ефект на бензодиазепиновия агонист може да предизвика гърчове при епилептици.

Apexate трябва да се използва с повищено внимание при пациенти с наранявания на главата, тъй като може да предизвика гърчове или да влоши мозъчния кръвоток при пациенти, приемащи бензодиазепини.

Бензодиазепините имат потенциал да предизвикат зависимост при хронична употреба. Симптоми като депресия, нервност, появяващо се безсъние, лесна раздразнливост, потене и диария могат да възникнат при пациенти, при които рязко е спряно лечение с бензодиазепини и които са били на висока доза и/или на продължително лечение.

Трябва да се избягва бързото инжектиране на Apexate при такива пациенти, защото то може да изиграе роля на пусков механизъм за тези симптоми на отнемане доки няма пациенти, които са спрели приема на бензодиазепини седмици преди началото на приема на Apexate (в зависимост от полуживота на използвания бензодиазепин).

Има вероятност от леки или преходни симптоми на отнемане, които се появяват дори след краткотрайно приложение на бензодиазепини.

Когато Anexate се използва с нервно-мускулни блокери, той не трябва да се инжектира, докато ефектите на нервно-мускулна блокада не са напълно отзукали.

При високорискови пациенти предимствата от противодействието на потискане на централната нервна система (ЦНС), асоциирана сベンзодиазепини, трябва да се преценят спрямо рисковете от бързо събуждане.

Дозата на Anexate трябва индивидуално да се прецени при пациенти с предоперативна тревожност или с анамнеза за хронична или епизодична тревожност. При пациенти с тревожност, особено при такива с коронарно сърдечно заболяване, се предпочита по-скоро да се поддържа определено ниво на седиране през ранния постоперативен период, отколкото да се предизвика пълно въстановяване на съзнанието.

Трябва да се вземе предвид и болката, изпитвана от пациентите в постоперативния период. След обширна интервенция е за предпочитане да се поддържа определено ниво на седиране.

Anexate не се препоръчва нито за лечение на зависимост отベンзодиазепини, нито за контролиране на пропрахирани синдром на абстиненция отベンзодиазепини.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Anexate блокира централния ефект наベンзодиазепините чрез конкурентно взаимодействие на рецепторно ниво; ефектите на не-ベンзодиазепините, които действат чрезベンзодиазепиновите рецептори, като зопиклон, също се потискат от Anexate. Anexate не е ефективен, когато безсъзнанието се дължи на други субстанции.

Не са наблюдавани взаимодействия с други средства, потискящи ЦНС. Въпреки това, се налага повищено внимание, когато се използва Anexate при случаи на желано предозиране, тъй като токсичните ефекти на други психотропни лекарства (особено трициклични антидепресанти) при едновременен прием могат да се повишат с изчезването наベンзодиазепиновия ефект.

Фармакокинетиката наベンзодиазепините не се променя в присъствие на Anexate и обратно.

4.6 Бременност и кърмене

Подобно на другитеベンзодиазепинови съставки се очаква Anexate да преминава през плацентата и в майчиното мляко, въпреки че общите количества са малки. Употребата при хора е ограничена, но проучванията при животни не показват тератогенен потенциал. Необходимо е да се съблюдават установените лекарски принципи за прием само при ранна бременност в случаи, че това се налага.

Не е противопоказано приложението по спешност на Anexate при кърмене.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Пациентите, на които е приложен Anexate за противодействие наベンзодиазепиново седиране, трябва да бъдат предупредени да не шофират, да не работят с машини и да не участват във всяка друга дейност, изискваща физическа или умствена активност минимум 24 часа, тъй като ефектът наベンзодиазепините може да се прояви отново.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Anexate като цяло се понася добре. При употреба в постоперативния период се наблюдават гадене и/или повръщане особено ако са били използвани и опиати. Има съобщения за зачервяване на лицето. В случай, че пациентите са събудени твърде бързо, те могат да станат възбудени, тревожни и уплашени. Много рядко са докладвани гърчове особено при пациенти с известна епилепсия или тежко чернодробно увреждане при продължително лечение сベンзодиазепини или в случаи на смесено лекарствено предозиране. При събуждане на пациенти в интензивно отделение могат да се появят преходно повишаване на кръвното налягане и сърдечната честота.

Всички нежелани лекарствени реакции, свързани с употребата на Anexate, обикновено изчезват бързо без да се налага специфично лечение.

Ексцесивните и/или бързо инжектирани дози на Anexate могат да предизвикат симптоми на отнемане като страхови атаки, тахикардия, световъртеж и потене при пациенти на високодозово или продължително лечение сベンзодиазепини, приключило по всяко време в седмиците преди приема на Anexate (в зависимост от полуживота на използванияベンзодиазепин). Такива симптоми могат да бъдат лекувани с бавно интравенозно инжектиране на диазепам или мидазолам (вж. точка 4.2 Дозировка и начин на приложение). Също така има вероятност от леки или преходни симптоми на отнемане, които се появяват дори след краткотрайно приложение наベンзодиазепини.

Има съобщения, че Anexate може да провокира атаки на паника при пациенти с анамнеза за панически разстройства.

4.9 Предозиране

Опитът с остро предозиране на Anexate при хора е много ограничен.

Няма специфичен антидот при предозиране на Anexate. Лечението при предозирането на Anexate трябва да се състои от общи поддържащи мерки, включващи мониториране на жизнените функции и наблюдение на клиничния статус на пациента.

Дори при приложение на дози, надвишаващи препоръчваните, не са наблюдавани симптоми на предозиране. За симптоми на отнемане, които може да се свържат с агониста, вж. 4.2 Дозировка и начин на приложение.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Всички други лекарствени продукти. Антидоти, ATC код: V03AB25.

Anexate е имидазобензодиазепин, специфичен компетитивен инхибитор на субстанции, които действат чрезベンзодиазепиновите рецептори и специфично блокират техните централни ефекти. Хипнотично-седативните ефекти на агониста бързо се блокират от Anexate и могат да се появят постепенно отново до няколко часа, в зависимост от полуживота и съотношението на дозата на агонист и антагонист.

5.2 Фармакокинетични свойства

Фармакокинетиката на флумазенил е пропорционална на дозата до и над терапевтичния обсег (до 100 mg).

Разпределение

Флумазенил е слаба липофилна база и около 50% се свързва с плазмените протеини. Албуминът се счита за две-трети от свързвашите плазмени протеини. Флумазенил се разпределя екстензивно в извънсъдовото пространство. Плазмената концентрация на флурамазенил намалява с полуживот от 4-11 мин. по време на фазата на разпределение. Обемът на разпределение при steady-state е 0,9-1,1 l/kg.

Метаболизъм

Флумазенил се метаболизира в черния дроб. Карбоксилната киселина е главният метаболит в плазмата (свободна форма) и в урината (свободна форма и неговия глюкуронид). Този главен метаболит не показваベンзодиазепинова активност на агонист или на антагонист при фармакологичните изпитвания.

Елиминиране

Флумазенил почти напълно се елиминира (99%) чрез извънбъбречните пътища. Практически липсата на непроменен флумазенил, екскретиран в урината, показва, че лекарството се метаболизира напълно. Елиминирането на радиоактивно белязано лекарство е обикновено напълно до 72 час, с 90-95% радиоактивна појава в урината и 5-10% в изпражненията. Елиминирането е бързо, което се показва от краткия полуживот - 40-80 мин. Тоталният плазмен клирънс на флумазенил 0,8-11/hr/kg и може да бъде отнесен почти изцяло на чернодробния клирънс.

Приемането на храна по време на интравенозната инфузия на флумазенил предизвиква 50% повишение на клирънса, което е по-вероятно да се дължи на повишеното чернодробно кръвообращение, отколкото на придвижаващата храна.

Фармакокинетика при специални популяции

При пациенти с нарушенa чернодробна функция полуживотът на флумазенил е удължен и цялостният клирънс е по-нисък в сравнение със здрави лица. Фармакокинетиката на флумазенил не се повлиява при пациенти в старческа възраст, от пол, хемодиализа или бъбречна недостатъчност.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Няма предклинични данни, важни за предписващия лекар, които да не са включени в другите раздели на кратката характеристика на продукта.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Динатриев едетат
Ледена оцетна киселина
Натриев хлорид
Натриев хидроксид
Вода за инжекции

6.2 Несъвместимости

Неприложимо.

6.3 Срок на годност

5 години

6.4 Специални условия за съхранение

Този лекарствен продукт не изисква специални условия за съхранение.

6.5 Дани за опаковката

5 ампули от 5 ml.
5 ампули от 10 ml.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Anexate може да бъде разреден с натриев хлорид за интравенозна инфузия или дексроза 5% за интравенозна инфузия. Разреденият разтвор е стабилен до 24 часа при стайна температура.

Anexate инфузия трябва да бъде приложен до 3 часа след пригответянето.

Не се препоръчва други лекарствени продукти да бъдат прибавяни към Anexate инжекционен или смесени към Anexate инфузионен разтвор.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Рош България ЕООД, ул."Бяло поле" №16, София 1618, България

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Разрешение за употреба №: II-6101/11.10.2002

Регистрационен №: 20020817

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Май 1989 г., октомври 2002 г.

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Август 2008 г.

